

Στην αυλή της Γης

Η σελίδα αυτή ετοιμάζεται από το Κέντρο Μελετών και Έρευνας ΑΚΤΗ. Για το φύλλο αυτό συνεργάστηκαν η Ξένια Ι. Λοϊζίδου Πολιτικός Μηχανικός/ Ακτομηχανικός, ο Μιχάλης Ι. Λοϊζίδης, χημικός μηχανικός - μηχανικός Περιβάλλοντος και η Κυριακή Δημητρίου, υπεύθυνη προγραμμάτων της ΑΚΤΗΣ, συντονίστρια του προγράμματος Εργασιακής εμπειρίας ΑΡΓΟΝΑΥΤΗΣ, που υλοποιείται με τη συνεργασία της ΑΚΤΗΣ και της EuroLife. Για τις απόψεις/ σχόλια/ εισηγήσεις σας στο akti@akti.org.cy, www.akti.org.cy

Σκηνές από τα καλοκαιρινά μου ταξίδια

Σήμερα στο άρθρο μου γράφω για πράγματα που μου έκαναν εντύπωση αυτές τις μέρες που ταξιδεύω και τα σχόλιά μου για όλα αυτά: Σαξονική Ελβετία, νότια Σαξονία, σύνορα με Τσεχία. Μια περιοχή ενταγμένη σε ένα τεράστιο εθνικό πάρκο, με τα χωριά της, τις πόλεις και τα ποτάμια της (τη διασχίζει ο Έλβα). Κύρια οικονομική δραστηριότητα της περιοχής είναι η γεωργία. Σημαντικό μερίδιο όμως έχει και ο τουρισμός ειδικών ενδιαφερόντων. Για παράδειγμα, η πόλη Pirna είναι η πόλη των ποδηλατών: έχει υποδομές, κυρίως ως προς την ενοικίαση ποδηλατών και εξοπλισμού, τη μεταφορά των ποδηλατιστών σε ειδικές περιοχές αν το επιθυμούν, οργανωμένες θεματικές ποδηλατικές διαδρομές (π.χ. φύση, πολιτισμός, μουσική κ.λπ.). Καλές υποδομές σε λογικές τιμές. Χιλιάδες οι ποδηλάτες που εξορμούν από εκεί προς την ευρύτερη περιοχή. Τους έβλεπα και τους χαιρόμουν.

Της
Ξένιας
Ι. Λοϊζίδου

Εκεί κοντά βρίσκεται και το Bastei, στην καρδιά του πάρκου, είναι μια "υπερπαραγωγή": δείτε στη φωτογραφία δίπλα τα απίστευτα γεωμορφώματα, που εκτείνονται σε μια τεράστια περιοχή, κρέμονται πάνω από τον Έλβα, πάνω από χωριά και πολιτείες. Με αναρριχήσεις, ορειβασίες και απλούς περιπάτους, οι επισκέπτες τα θαυμάζουν και τα ζουν. Υπάρχουν υποδομές για όλα αυτά, τις εντοπίζει κανείς μέσω internet, μπορείς να κλείσεις κάθε σου δραστηριότητα εγκαίρως, τι ώρα θα ξεκινήσεις (και είσαι σίγουρος ότι αυτή είναι η ώρα που θα ξεκινήσεις!!), πόσο θα διαρκέσει, μπορείς να πληρώσεις μέσω internet, να λάβεις χάρτες και πληροφοριακό υλικό κ.λπ.

Το συζητούσαμε με τον Μιχάλη. Είχαν πάει και αυτοί διακοπές στη Λευκάδα. Με 50 ευρώ νοίκιασαν μια βαρκούλα για ολόκληρη τη μέρα και έκαναν βόλτες! Τα παιδιά ενθουσιαστήκαν! Χάρηκαν το νησί! Συγκρίναμε όλα αυτά με τις αντίστοιχες τιμές στην Κύπρο και λέγαμε κάτι που όλοι το λέμε: είναι πολύ ακριβό να κάνεις κάποια δραστηριότητα στην Κύπρο. Πολλές φορές όταν είμαστε σε παραλίες στη νήσο μας και νοικιάζουμε τα πιο απλά, π.χ. ποδηλατάκια της θάλασσας ή κανό για τα παιδιά, πάντα γκρινιάζω: μα να τα νοικιάσουμε θέλουμε, όχι να τα αγοράσουμε! Εδώ είναι ένας τομέας στον οποίο σίγουρα χρειαζόμαστε δραστηριότητες: στις δραστηριότητες, στις υποδομές τους, στο κόστος και στη διαδικτυακή αγορά.

Ενέργεια και σκιάστρα

Στις μακρές διαδρομές μας στη Γερμανία διασχίζα-

με ατέλειωτες γεωργικές εκτάσεις, με πολλά φωτοβολταϊκά και αιολικά πάρκα. Είναι γνωστό το πόσο προωθεί η Γερμανία τις εναλλακτικές μορφές ενέργειας. Σε κάποια σημεία είδα τα φωτοβολταϊκά να... κρέμονται από ψηλά πλαίσια, σαν κληματαριές, και από κάτω να υπάρχουν καλλιέργειες. Ήταν τα νέας μόδας "αγροφωτοβολταϊκά"! Είχα διαβάσει γι' αυτά πρόσφατα, τα ξεκίνησαν στην Ιταλία για να μην χάνουν πολύτιμο καλλιεργήσιμο χώρο από τα φωτοβολταϊκά πλαίσια. Τα είδα, λοιπόν, "ζωντανά" στη Γερμανία. Σκεφτείτε να υιοθετούσαμε τέτοιες ιδέες: και ενέργεια και σκιάστρα! Αλλά τι να πει κανείς για μια χώρα που με 365 μέρες τον χρόνο ηλιοφάνεια επέλεξε για χρόνια να επενδύσει στην αιολική ενέργεια, ενώ αέρα δεν έχει; Τι να πει κανείς για μια χώρα

που ακόμα και τώρα έχει στρεβλώσει όλη την πολιτική για τα φωτοβολταϊκά; Αγροφωτοβολταϊκά, λοιπόν! Οι ενεργειακές "κληματαριές".

Βλέπω το τραμ στο Βερολίνο και στις άλλες γερμανικές πόλεις: περνάνε οι ράγες του μέσα στους δρόμους, χωρίς ειδικές σημάσεις, έτσι απλώς πάνω στην άσφαλτο. Και κόσμος προσέχει, οι οδηγοί, οι πεζοί, οι ποδηλάτες και τα τραμ συνυπάρχουν όλοι μαζί σε 5 μέτρα δρόμους. Εμείς γιατί είμαστε τόσο μαξιμαλιστές; Γιατί χρειαζόμαστε 7 μέτρα διατομή πεζόδρομου - ποδηλατόδρομου στις παραλίες μας; Γιατί χρειαζόμαστε τόσο τεράστιους δρόμους και κάναμε τις πόλεις μας τη χαρά του ασφαλτικού;

Έξω από τη Λειψία υπάρχουν πολλές λίμνες. Η περιοχή έχει από φυσικού της λίμνες. Σε πολλές

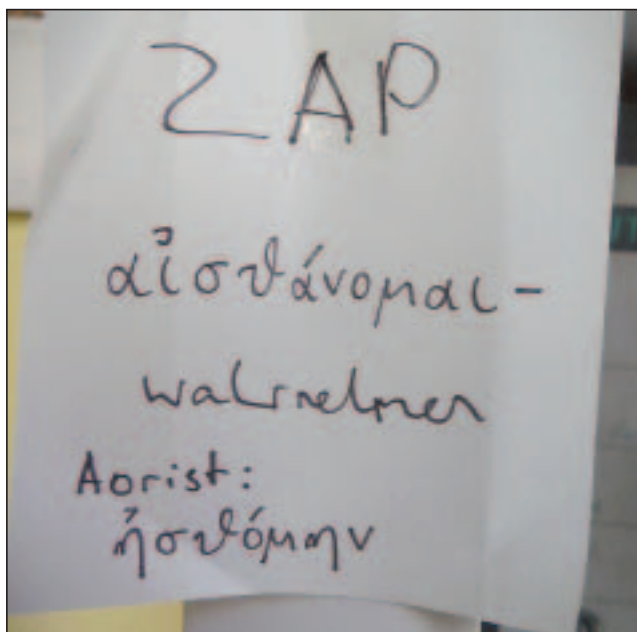
από αυτές υπάρχουν υδροδραστηριότητες: κανό, ψάρεμα κ.λπ. Αυτές είναι οι λίμνες που δημιουργήθηκαν από τις αναπλάσεις των πολλών λατομείων που λειτουργούσαν στην περιοχή. Τα λατομεία έκλεισαν και με τις εργασίες ανάπλασης τα μετέτρεψαν από ανοιχτές πληγές στο έδαφος σε λίμνες με δραστηριότητες. Αυτό σε μια περιοχή με πολλά νερά. Αλήθεια, γιατί δεν αναπτύσσουμε οργανωμένα δραστηριότητες στα όμορφα φράγματα μας; Εκτός από ένα φράγμα, στα υπόλοιπα δεν υπάρχει κάτι, και θα μπορούσαμε να προωθήσουμε οικοτουριστικές και αθλητικές δραστηριότητες. Και μια και το συζητάμε: πολύ καλή δουλειά γίνεται στην ανάπλαση του Αμιάντου.

Αυτά από εμένα! Καλές διακοπές σε όλους!

ΖΩ! ... σε μια Ευρώπη που μαθαίνει αρχαία ελληνικά

Επισκεφθήκαμε στο Βερολίνο τους καλούς μας φίλους Irene και Martin. Στο δωμάτιο του 14χρονου του τους Johannes με περίμενε μια μεγάλη έκπληξη: δίπλα στο γραφείο του είχε κολλήσει ένα χαρτάκι υπενθύμισης, που φαίνεται στη διπλανή φωτογραφία: το χαρτάκι έγραφε (δεν έχω πολυτονικό στον επεξεργαστή κειμένου μου, οπότε συγχωρέστε την ιεροσουλία): αισθάνομαι - Aorist: ησθόμην! Με όλα τα πνεύματα και τους τόνους τους, περήφανες ελληνικές λέξεις! Ο 14χρονος Johannes κάνει αρχαία ελληνικά στο δημόσιο σχολείο του και θέλει να σπουδάσει... φυσική, στις θετικές, δηλαδή, επιστήμες! Πόσα 14χρονα της θετικής κατεύθυνσης ξέρουν το "ησθόμην" στην περήφανη ελληνόψυχη (που λέει και ο ανεψιός μου) νήσο μας; Πού κάνει λάθος το εκπαιδευτικό μας σύστημα;

ΕΛ

ΜΙΚΡΕΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΣΕΙΣ

... στους δρόμους της μνήμης

Περπατώντας στους δρόμους του Βερολίνου, βλέπει κανείς μπροστά στις εισόδους πολλών παλιών σπιτιών και πολυκατοικιών κάτι χρυσά τουβλάκια στο δάπεδο. Πλησιά-

ζοντας βλέπεις όλη τη φρίκη συγκεντρωμένη σε μερικές λέξεις: "εδώ έζησε ο Leo Friedlander, που γεννήθηκε το 1880. Μεταφέρθηκε στις 12.1.1943. Δολοφονήθηκε το

1944 στο Αουσβίτς"... Η μνήμη της φρίκης συμπυκνωμένη στα μικρά χρυσά κυβολιθάκια στην άκρη του δρόμου. Θα μάθει ποτέ ο κόσμος από την ιστορία;

ΕΛ